

ו. פולין. מילופור נטע טרכנו
בז' קנה מגה. אך רלה פלקומטיה
קסופפה להתקין: פטיטה. אך דלקיי
ה הילך צפמי רצוי נמה ניש גלקיי
מבחן מלולן: כטאניקן צוין.

לקיים מים לאיסוף מיל נכני מולא נזין: לפ"ז מומנו על אב"ה דשרי במונען אדרילף ומונען ולהיתר נילף מקונדריא ולא-אסור אלא אמר ר' רבא כי ביתו מה ביתו אקונדריא קפיד איש ארכיקה ומונען לא קפיד איש אף ב"ה אקונדריא הוא דאסור ר'רכיקה ומונען שיר: **כל חותמת ברכות שבמקדש וכו'**: כל נך למה: לפי שאין עוניין אמר במקדש ומנין תשאיין עוניין אמר במקדש שנאמר ¹ כמוון אומר יוברכו (את) שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותלה יכול כל הברכות בולן תחא להן תלה אחת ת"ל ומרומות על כל ברכה ותלה על כל ברכה וברכה תן לו תhalb: התקינו שהוא אדם שואל נשולם חברו וכו': ² מי ואומר וכי תימא בכוון הדעתה דנפשיה אמר ת"ה ערך חברו החיל וכי תימא מלך הוא דקאמר ליה גבעון ת"ש ³ אל תבו כי זונה אמר ואומר עת לעשות לה הפרו תורתך אמר רבא אמר קרא ⁴ מושבה לסיפה מדריש מסיפה לדרישה מדריש מירושה לסיפה מדריש מסיפה עת לעשות לה מא טעם משום הפרו תורתך מושם עת לעשות לה ⁵ תנייא היל הוקן אומר בשעת המכינין פור בשעת המפוזרים כנס ואם ראית דור שהتورה חביבה עליו פור שנאמר מפור ונוסף עוד ואם איתת דור שאין התורה חביבה עליו כנס שטנא' עת לעשות לה הפרו תורתך דרש בר קפריא ולת ⁶ קבוץ קנה מינה באתר דלית כבר חמן הי גבר אמר אבי ש"מ ⁷ באחר איתת גבר חמן לאathy גבר פשיטה לא צרכה אלא בשינויים שווין דרש בר קפרא איזוחי פרשה קטנה של גופי תורה תליין ארכוחיב אמר רבא אפייל לדבר זעירה ⁸

דריש בר קפרא לעולם למד את בנו אומנות נקיה וקללה מה היא אמר רב הסדר מהטה דהילמיota: תניא ר' אומר לעולם אל ירבה אדם רעים בתוך בית תנינא ר' אומר יאל ימינה אדם אפטורופום בתוך ביתו שאמלמי לא מינה פוטיפר ביתו לא בא לאותו דבר התניא ר' אומר למה נסכמה פרשタ ניר לפرشת סוטטה בקהליה ניר עצמו מן היין אמר חזקה בריה דר' פרנק אמר רבי יהונתן לפרשת תרומות ומעשרות לומר לך כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו גותן לאשתו שנאמר ^וואיש את קדשו לו יהו וסימיך ליה ^אאיש כי תשטה אשר אשתו וגנו ^וולא עוד אלא סוף שנצרך להן שנאמר איש את קדשו לו יהו ואישתנן סוף מרעהשר שנאמר ^באיש אשר יتن לכהן לו יהוה לו היה ממון הרבה רבבי אלעוז הקפר כל המשתק שם שמים בעצרו כופלין לו פרנסתו שנאמרו ^גא"ר יאשיה כל המרפא עצמו מדברי תורה אין בו כח לעמוד ביום צרה שנאמרו ^דבבחבה א"ר אמי בר מהנה אמר שמואל ואפילו מצואה אחת שנאמרו התרפיט ^הא"ר יאשיה שני ת"ח רבוי יוסי בן כיפר ובן בנו של זכורה בן קבוטל כל מה באתם אמרו ליה ללימוד תורה בגין הכריז [עליהם] אנשים הללו גודלי אבחו הוה משיחי כשירד חנינא בן אחוי רבוי יהושע לנוליה היה מעבר ^וא"ר יאשיה אחריו שנוי ת"ח רבוי יוסי בן כיפר ובן בנו של זכורה בן קבוטל כל מה באתם אמרו ליה ללימוד תורה בגין הכריז [עליהם] אנשים הללו גודלי אבחו הוה משיחי כשירד חנינא בן אחוי רבוי יהושע לנוליה היה מעבר ^זא"ר יאשיה מטמא והם מטהרין הוא אסור והם מתרירים הכריז [עליהם] אגשים הלל אמרו לו כבר בנית ואיתך יכול לסתור כבר גדרת ואי אתה יכול לפרקן אמרו ^חאתם מטהרין אני אסור ואתם מתרירים אמרו לו מפני שאתה ימבער שנים ^טלהם והלא עקיבא בן יוסף היה מעבר שנים וקובע חדים בח"ל אמרו לו ^טבכתיתו בארץ ישראל אל אף אני לא הנחתי כמותי בא"י אמרו לו גדיים קדוקים והם שגרנו אצלך וכן אמרו לנו לנו ובשםנו אם שומע

ממנעל ולחרית נילך
אלא אמר רבא כי ביה
קפיד איןש ארקייה וכ
אף ב"ה אפנדייה הוא
שרוי: **כל חותמי ברכו**
כך למה לפ' שאין עוניין
שאין עוניין אמן במקורה
ברכו את ה' אלהיכם וכ
ואומר ויברכו (את)
על כל ברכה ותהללה
כולן תחא להן תהללה
על כל ברכה ותהללה
תן לו תלהה: החקינון
בשלום חברו וכו':²⁷
בעוד מרדותיה דנפשיה
גבור החול וכוי תימא מי
לגדעון ת"ש²⁸ אל תבו
עת לעשות לה' הפה
האי קרא מריישה למס
LERİISHA מדריש מריש
עת לעשות לה' מאיר
תורתך מסיפה לריי
החל הוקן אומר בשעה
המפוזרים כנס ואם ראייה
עליו פור שנאמר יש
ראיות דור שאין התר
שנא' עת לעשות לה'²⁹ ו
קפרא ולת קבוץ קדרון
גבר תמן הי' גבר אמר
דאית גבר תמן לא ת
נצרכה אלא בששניהם

לעוז רשי
ברושי"ד של גבויי"ש
[ברושדי"ר של גנבי"ש].
דקמה.

מוסך רשי

רביינו וניסים
על עשות לה' ה'ר'ו תורתך.
פרוש טעמו בגמרא דבבנין
מערבה ר' יוסי אומר אם
תשבח בטהון ובחרה בפוך אל
תשבח בהם מטהן טעהו (משלי כט)
אלאל ר' יוסי אמר כי כינה אפרק
ונדרה מא נדקה אמרך
עמדו גונדרה כסם שעשה
אלאקה טהרה מדריך
ישראל לפטמי רגלים מה טעם
(ש"א) ואלה הילש הוה
טירני

רבי חננאל
ליליה וליליה מוקפנורא מה
קונדנירא בענין וקיליק כבבנה אורה,
או רופוקין כטנא, מה מה ליף לה
הניעו היבוב ניכר האיל פלאן מגעל,
או בא ניכר בהר בירת
במקובל שבירודע מגעלו שברלוין
בבגדוד ובאורנדו מושפלין
או לאחורי רוח� לאו עליון קנטוראי,
ויליאם קינדרהיך קלה חלום והלא
שאשין דורך בירני רוחה
של עעלן מעל רגלה, רוקה
הניעו דרכך בירין אל כל בכ,

(ט) מ"ז : כ. קולין מד: נס כ: (ג) צ'צ'ם נג: מומות כב: (ה) ע"ל סתמביצ' בוכוּס עטכוּם יט' סתמביצ'ן עטכ'ין צי'יד ולוּס ליל'סן, (ד) מונטן כ: וכוכת ז: (ס) ח'ל, (א) צ'צ'ם גאנט: גאנט'ן כ: (ט) ע"מ יט', (ח) צ'ר'קְמָה, (ו) ע"ז מ"ז כב: (ב) ע"ל נון, (ג) ע"י טיע'ן נס כ: (כ) טיע'ן נס כ: (ה) טיע'ן נס כ:

גליון הש"ם

סימן קלינה: גמ' שהה בכרם אהה.

מו

-בינו חנナル

ואמר לו לאחינו שבגולה
אהיה בנה מוחתתנית
יגן בכינור. כלומר בנו
מוחתת בכבל נסיך
והה לוי ויקירבו
שכבר אין לנו כלום באיזו
שרה גוד, גודנו ובכובדנו
ולומ ואמור שילנו חלק
באלוי שואל והותר
ובמקרא. תנו ריבנן
ששנמנכו רבתינו בכורם
ביבה רבבון בכורם אבניא
ודושן, (חתון) היה הודה
בר' אליאר ואיש המדריבים
בבל מוקם רודש והשלה קירה
את האלה, והלה דברת אלין
וחורב והב' ישאל אתין
מורוקם אל לשלשה
פרוטאות נקרו מאוקשי יי' יי'
ש' הוה לה לבבקש
תלמיי הכם שנושאי
משא על כפיהם ומוחתת
ולתלה והולין מעיר מאי
וממדינה למדינה למלמד
ורדרש ¹² לא תחתב אדרומי כי
הורייה שלען ברבר או
וורבר צי' ז'

אם שומעין מוטב בפין ווֹתָן עַל פִי סְלִילָה מִזְכָּת
וְשֶׁלּוּן לְקַמּוּנָן עַד צְמַחּוֹן סְגֻרוֹן
כְּמוֹ וַיַּסֵּן לְלֹבֶן (בְּמַדְבֵּר י') צְמַחּ
כל בצלטן נטול טומטן: קם כמו
וְשֶׁלּוּן לְקַמּוּנָן עַל דְּבָרִי מִלְּהָה: וְאַתָּה קָטוֹלָה.

בגנומת למות ה' מר נו חורן ב-
סטכלן סמייע למ' י' יומן צן מנינה
ד' (ה') מעשך גל' י' יוכע צן מנינה
ואמרו לאחינו שבגנולד

ואמרו לאחינו שבגולה אם שומעין מوطב
ואם לאו ייעלו להר אחיה יבנה מזבח חנניה
ינגע בכנור וכפרו כולם ויאמרו אין להם
חלק באלהו ישראל מיר גנו כל העם
ביבכיה ויאמרו חם ושלום יש לנו חlek
באלהו ישראל וכל כך למה משומש שנאמר
^{יב} כי מצוין תצא תורה ודבר ה' מירושלים
בשלמא הוא מטהר והם מטהרין היכי הו
אליא ^ה הוא מטהר והם מטהרין היכי הו
והא ^ט תניא אחים שטמא אין חברו רשאי
לטהר אשר אין חברו רשאי להתир קסברי
כى היכי דלא נגררו בתיריה: תנן רבנן
כשונכנו רבותינו לקרים ביבנה והוא שם
רבי יהודה ורבי יוסי ור' נחמיה ור' אליעזר
בנו של רבי יוסי הגללי פתחו כולם
בכבוד אקסニア ודרשו פתח רבי יהודה
ראש ^ט המדרבים בכל מקום בכבוד תורה
ודריש ^ט ומשה יקח את האהל ונטה לו
מחוזן למחנה והלא דברים קל וחומר ומה
ארון ה' שלא היה מרוחק אלא שנים עשר
מייל אמרה תורה ^ט והיה כל מבקש ה'
יציא אל אהל מועד תלמידי חכמים שוחלים
מעיד לעיר וממדינה למדינה ללימוד תורה

לטמות למלא לו מוחר נך סמלטה מן סמכורילס וויאי מון צבאותינו: גלים. עעל צס סקיין וויזטוטים צולות כרכום כרכום וס סכונוע צולות צוות: נלבוז אבססיניא. מלכני הוויקיס נצמייס: אלחא קמדרייס. זמקלט צמת מפליך לה צבmass מדיליקן (ד' נב':) קאיליס עזר מל. צלאט פראטומת.

צָבָא טוֹסְעַד יְהִי רְמֵץ
קָעִי הַלְּזָגָה:
צָנָג בְּמַיִּי כְּגַי מַסְלָכוֹת
מַחֲמָה הַלְּכָה יְגַם קָמָג
עַזְעַן יְגַעַת טוֹסְעַד יְהִי סְמִינָן
רְמוּסָעִיף כֶּלֶב:

תורה אור השלם

1. יהל'בו עימים רכיבי
ואמרו לנו ונענזה אלור
איל בלבב עיר עיר ווירן
מזכרי נולבה באודתיו
  2. ומושתך יתקה זאת דאנקל
ונטה פון מוחץ מלומנה
הדרקן גון המהבה קרא לא
אקל מונדי היה כל בלבקס
  3. כי יזאי אל מל מולד אישר
הברחן תְּבִנָה: ולו י' ג'
דרבי מל מהה פנים
אל אנטם כפער צ'רבר איש
אל רעווע ובש אל המהבה
משורין יטיעוון נון ניגר
לא ביטש מורת אודאלר
  4. זידר מישא הולג'ינס
הלארים אל כל ירושאל
האלרים שטבת שמעו
ירושאל זדים גודה דניית
לעם לי אל-לְּזַיְּדָה
ברבורי כ ט
  5. חרב אל גובורי ריחיה
ריבוט אל גובורי ריחיה
ריבוט אל ג'ויה
ל'ו י' י' י' י' י' י'
  6. ואמגר איזון אל משא
בי איזון אל נא שעת עליון
חספאות אשר נזאלנו ואשר
חטאנו במדבר ביד א' יא
  7. יונאו שרוי צען צען
שרף נפ והווע את מוצאים
פונט שבעין מינין:
  8. זאת הדרה אגד אס כי
ימות אנדאל בלב אבא אל
הדרה אנדאל אנדאל
טוקא שבעין מינין:
ברבור ט ז
  9. כי מץ בול בול צויא
חמאו וויזא אא וויזא דם
ויזי איפס וויזא ריב:
  10. אם נבל הדרה נשא
משלי לג ז'
  11. ווארא איזו אל
הקסן ליבור שרו מותונ
עמכלך צו איסוף צו איסוף
וואודה עשייה דסיך סיך
בנין י' שרעאל בעלהום
במעניזס וסר קני מונז
עמלן:
  12. לא תתאב אודמי כי
אודוך רוא אל תותב מוצאי
כ' גור קית' ארבחין:
מקהה לעשר לא'
  13. אווז נוצרים פלטנ
ההוא מושטיב האזר וושב
הוואר איזון ואיזון איזון
בארץ פש' זום זום געט' וויז
בכ' גוש אל לול מותם וויז
  14. ריבוט איזון זום זום
איזם גוש גוש להל'ו קחש'ו
זונר בריך י' איז עבד איז איז

רַב נִימִים גָּאוֹן

תנו רכנן שנכנסו לרבותינו
לכרם ביבנה. בוגרמא
דובי מעדב באפסחט פפ'
תמיד נשחת גרדסין תמן
הונון הנדרש דרש כט
אלעוז ברום בירנה וכט כט
היה שם אלא אל וטלמייד
חכם שן עשנ' שורות
שורות כרכום: פאת
יהודא אש המדרבים בכל
מקומן. פורוש במקצת שבת
בפרק מהו מולדקין (ז' ג')

